

Vos en

Een echt zwijn

Haas

is stoer

Sylvia Vanden Heede
met tekeningen
van Thé Tjong-Khing

Inhoud

Hop	7
Verrassing	12
Vies	16
Een pakje	22
Een fles in de bus	27
Een roos voor Haas	33
Opwarmen	38
Worstelen	43
De gee is em	47
Een roos van Rob	51
Een hok te huur	56
Half dit, half dat	60
Boom te koop	64
De boom moet om	70
In bad	75
Zwemmen	80
Liefje	85
Verliefd	90
Geluk	96
Naar zee	100
Plaatje	105
De boot	109
Zin	114
Uit	118

HOP

Vos is vroeg op. Hij doet heel stil.

Haas is **jarig!**

En dan krijgt ze ontbijt op bed.

Dat is een **verrassing!**

Ze krijgt ook een **cadeautje.**

Het cadeau heeft Vos al.

Er zit mooi papier rond.

Rood met **goud** en **wit.**

Vos tilt het pak op.

Voorzichtig, dat het niet breekt.

‘Haai Vos!’ brult Ever.
‘Wat vind je van mijn **radio?**’

Vos laat het pak haast vallen.
Zo erg schrok hij!
Ever steekt zijn kop door het raam.
Hij houdt een groot zwart ding bij zijn oor.
Wat maakt dat ding een **herrie!**
Vos wordt er gek van.

‘Stil!’ schreeuwt Vos boos.

‘Stil, Ever! Straks wek je **Haas** nog.’

Maar ach, het is al te laat!

Haas komt het bed uit.

‘Leuk! **Hip hop!**’ roept ze.

En ze springt op en neer.

Zomaar, **in haar pyjama!**

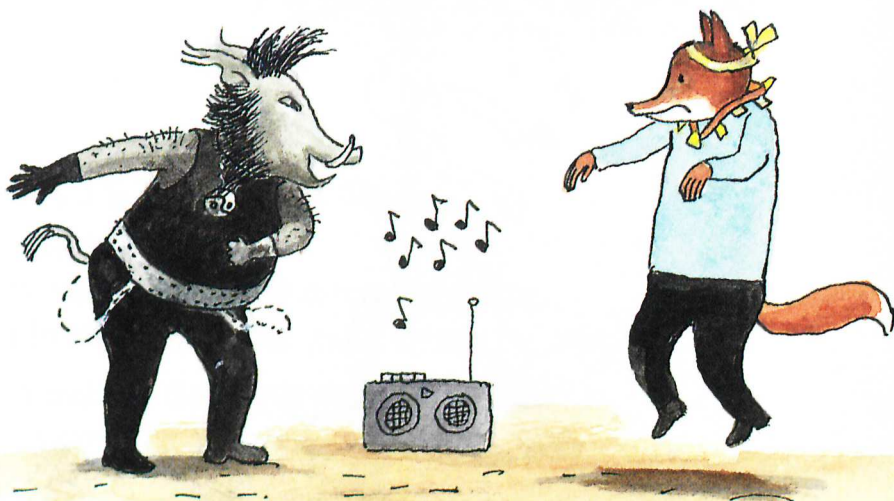

Vos vindt het maar stom.
Hij is boos op Ever.
En hij is boos op Haas.

‘Dit is **niet** hip’, moppert hij.
‘Het is alleen maar **hop**.
Kijk maar! **Hop!** Hop!’

Vos springt ook.
Op en neer. Heen en weer.

‘Koel, hee?’ lacht Ever.
Maar Vos hijgt:
‘Dit is **niet** koel.
Dit is juist heel erg **heet!**’

Ever zet de radio uit.

Wat is het ineens stil!

‘Oef’, zucht Vos.

‘Ooo...’ zucht Haas.

Ze kijkt sip. Ze vond de herrie heerlijk!

Maar Vos zegt:

‘Hop, Haas! Naar je bed!

Ik heb een verrassing.

Hop, hop!’

VERRASSING

‘Krijg ik **ook** een verrassing?’ vraagt Ever.
Vos schudt zijn kop.

‘Jij bent **niet** jarig.

En **Haas** wel.

Daarom breng ik haar ontbijt op bed.’

Ever knort. Of nee, toch niet.

Zijn **maag** knort.

Dat is bijna hetzelfde.

Ever heeft **erge** trek!

Het ontbijt is bijna klaar.
Vos vult een pan met water.

‘Waar is dat voor?’ vraagt Ever.

‘Voor het **ei**’, zegt Vos.

‘Ik kook een ei voor Haas.

Daar houdt ze zo van.’

‘Ik **ook** wel!’ smakt Ever.

Maar Vos hoort:

‘Ik **kook** wel.’

‘Dat is aardig van je’, zegt Vos.

‘Daar staan de eieren.

Haas wil haar eitje graag **zacht**.

Kook het dus **niet** te lang.’

En dan loopt Vos de tuin in!

‘Mooi, hoor’, moppert Ever.

‘Ik moet koken en Vos doet **niets**!

Al het werk is voor mij!’